

Dosarul nr. 3ra-555/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I. Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Catanoi împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova privind anularea răspunsului, obligarea perfectării actului, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova împotriva hotărârii din 08 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și împotriva încheierii din 20 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 26 decembrie 2018 Alexandru Catanoi, a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova privind anularea răspunsului, obligarea perfectării actului, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Alexandru Catanoi a indicat că la data de 20 octombrie 2018, a depus cerere către Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova în vederea perfectării actului de identitate – pașaportul biometric în termen de 4 zile, iar la data de 24 octombrie 2018, a fost emis refuzul în perfectarea pașaportului biometric în temeiul art. 4 al Legii nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte.

Reclamantul Alexandru Catanoi consideră că refuzul de a-i perfecta actul de

identitate este unul ilegal, deoarece la acel moment în privința sa nu era aplicată nici o interdicție. Or, Legea nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, stabilește obligația autorităților ce dețin informația referitor la interdicțiile de perfectare a pașaportului să o furnizeze către Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, informație care lipsește la refuzul emis de pârât. La fel, a invocat și încălcarea termenului de soluționare a cererii prealabile.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, anularea răspunsului, obligarea perfectării actului de identitate – pașaport de tip biometric pe numele reclamantului, cu titlu gratuit, repararea prejudiciului moral în sumă de 1000 Euro și prejudiciului material în sumă de 1000 Euro, cu titlu de salariu lunar neprimit din cauza lipsei pașaportului biometric, ce a dus la imposibilitatea plecării peste hotarele țării în România la lucru, în baza contractului de muncă negociat cu angajatorul.

Prin încheierea protocolară din 20 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova i-a fost aplicată amenda judiciară în mărime de 10 unități convenționale pentru neprezentarea în termen a probelor solicitate. (f.d. 55, vol. I)

Prin hotărârea din 08 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de Alexandru Catanoi împotriva Agenției Servicii Publice privind anularea răspunsului, obligarea perfectării actului, repararea prejudiciului material și moral, s-a anulat răspunsul nr. 21775 din 24 octombrie 2018 cu obligarea perfectării actului de identitate (pașaport) în condiții legale, s-a încasat de la Agenția Servicii Publice în beneficiul lui Alexandru Catanoi prejudiciului moral în sumă de 8000 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova împotriva hotărârii din 08 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și împotriva încheierii din 20 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Catanoi împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova privind anularea răspunsului, obligarea perfectării actului, repararea prejudiciului material și moral.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la data de 20 octombrie 2018, reclamantul Alexandru Catanoi s-a adresat către Direcția generală acte de identitate al Departamentului înregistrare și evidență a populației al Agenției Servicii Publice, cu cerere privind perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, care prin răspunsul nr. 02-2/321775 din 24 octombrie 2018 a fost respinsă și, făcând referire la prevederile alin. (1⁶), alin. (1⁷), art. 4 al Legii nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, i s-a comunicat că temei pentru respingerea cererii a constituit informația furnizată de Secția informație cu caracter penal a Direcției servicii publice și guvernamentale a Serviciului tehnologii informaționale a MAI din care rezultă existența a două cauze penale intentate în privința reclamantului și anume nr. 2016031892 în baza art.264¹ alin. (3) Cod penal și nr. 2017030519 în baza art.264¹ alin. (1) Cod penal, explicându-i că pentru soluționarea cererii de eliberare a pașaportului urmează să prezinte

hotărârea definitivă și irevocabilă pe cauzele penale date sau confirmarea eliberată de procurorul, care efectuează/conduce urmărirea penală sau de judecătorul, care examinează cauzele penale, ce confirmă faptul că, în privința lui nu sunt aplicate măsuri preventive.

Ulterior, la 26 octombrie 2018 Alexandru Catanoi a depus o plângere, nefiind de acord cu răspunsul primit. Ca urmare la 13 noiembrie 2018, Agenția Servicii Publice s-a adresat către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani cu o cerere, solicitând informația referitor la cauzele penale identificate pe numele reclamantului Alexandru Catanoi, iar la 30 noiembrie 2018 Agenția Servicii Publice a examinat plângerea depusă, comunicându-i că până în prezent n-au primit nici un răspuns de la instanța de judecată, fapt despre care a fost notificat repetat și prin răspunsul din 17 ianuarie 2019. Totodată, pe parcursul examinării cauzei a fost prezentat răspunsul nr.12-4739 din 30 mai 2019 a Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Buiucani, prin care reclamantul a fost informat că, cauzele penale invocate de Agenția Servicii Publice au fost deschise pe numele reclamantului/solicitantului, însă în privința reclamantului nu a fost aplicată nici o măsură preventivă, fiind indicată pedeapsa stabilită conform acestora.

Instanța de apel a constatat că prima instanța întemeiat a ajuns la concluzia privind admiterea pretențiilor cu privire la anularea refuzului/înștiințare manifestat prin răspunsul nr. 21775 din data de 24 octombrie 2018, emis de Agenția Servicii Publice, cu obligarea Agenției Servicii Publice perfectării actului de identitate (pașaport) în condiții legale, deoarece în ședința de judecată cu certitudine s-a stabilit că este neîntemeiat refuzul în eliberarea pașaportului, căzând sub incidența art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la momentul emiterii), care prevede că, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Cu privire la dezacordul apelantei privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 8000 lei, instanța de apel a indicat că, prima instanță just a concluzionat admiterea pretenției, determinând corect cuantumul în suma dată, ținând cont de circumstanțele cauzei, de faptul că reclamantul/intimat a acționat cu respectarea prevederilor legii, iar apelantul prin refuzul în eliberarea pașaportului a acționat contrar prevederilor legii, creându-i intimatului sentimente de frustrare cauzate de caracterul acțiunilor/inacțiunilor, ceea ce evident a dus la un disconfort. Or, conform art. 25 alin. (3) și alin. (4) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la momentul emiterii), în cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile. Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârîtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luîndu-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Instanța de apel a reținut că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că acesta trebuie să prezinte

o justă și integrală despăgubire. În temeiul CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. Astfel, instanța de fond corect a stabilit că prin acțiunile pârâtului față de reclamant se implică un prejudiciu moral pentru ultimul, prin crearea sentimentelor de frustrare cauzate de caracterul acțiunilor și inacțiunilor IP "Agenția Servicii Publice", iar suma de 8000 lei este una suficientă și proporțională situației create, or, aprecierea existenței și cuantumului prejudiciului moral, instanța a realizat-o în baza normelor, ce guvernează litigiul în speță în vigoare la data apariției acestuia.

Recursul împotriva încheierii din 20 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care IP "Agenției Servicii Publice", i-a fost aplicată amenda judiciară în mărime de 10 unități convenționale pentru neexecutarea în termen a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09 aprilie 2019, instanța de apel îl consideră neîntemeiat și pasibil de a fi respins, or, prin încheierea din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, IP "Agenției Servicii Publice" s-a acordat termen până la 07 mai 2019, de a prezenta referința și dosarul administrativ cu actele care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat, însă IP "Agenția Servicii Publice", a prezentat actele solicitate abia în ședința de judecată din 20 mai 2019 (f.d. 55-56), deși, prin încheierea din 09 aprilie 2019, a fost atenționată despre prevederile art. 216 alin. (3) Cod administrativ, care stipulează că, dacă persoanele cărora instanța de judecată le-a solicitat prezentarea probelor nu le dețin sau se află în imposibilitatea de a le prezenta în termenele stabilite, ele sînt obligate să comunice instanței acest fapt în decursul a 3 zile de la data primirii solicitării. În caz contrar, în privința acestor persoane se aplică o amendă de până la 50 de unități convenționale. Aplicarea amenzii nu scutește persoana care dispune de proba solicitată de obligația prezentării probei în instanța de judecată. Prin urmare instanța de apel consideră că nu poate servi drept temei pentru anularea încheierii privind aplicarea amenzii argumentul apelantului precum că, era în imposibilitate să prezinte referința din considerentul recepționării actelor necesare pentru întocmirea ei cu întârziere. Or, în cazul dat apelantul urma să comunice instanței în decursul a 3 zile de la data primirii solicitării despre faptul imposibilității de a prezenta în termenul stabilit referința și dosarul administrativ, respectând prevederile art. 216 alin. (3) Cod administrativ, fapt ignorat de către apelant/recurent.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la admiterea parțială a acțiunii și aplicarea amenții judiciare Agenției Servicii Publice în mărime de 10 unități convenționale, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii și încheierii n-au fost stabilit în instanța de apel.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 27 ianuarie 2020, Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de

Alexandru Catanoi împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului recurenta Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar concluziile, expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta a menționat că la 20 octombrie 2018, intimatul Alexandru Catanoi s-a adresat cu cerere pentru eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, la Secția eliberare acte de identitate Buiucani, Chișinău, în termen de 5 zile. După verificarea formularului în conturul automatizat al Serviciului tehnologii informaționale al MAI, au fost identificate următoarele cauze penale intentate pe numele lui Alexandru Catanoi, născut la 05 mai 1983, nr. 2016031892 în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal și nr. 2017030519 în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal.

Recurenta a relatat că la 24 octombrie 2018, Agenția Servicii Publice a respins cererea privind eliberarea pașaportului cetățeanului Alexandru Catanoi în legătură cu suspendarea dreptului la libera circulație, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1⁶) lit. c) al Legii nr. 273-XIII din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, ori prin înștiințarea Departamentului înregistrarea și evidența populației nr. 02- 2/321775 din 24 octombrie 2018 s-a specificat motivul respingerii și posibilitatea soluționării cererii pentru eliberarea pașaportului, în cazul adresării repetate. Astfel, intimatul a fost informat că pentru soluționarea cererii de eliberare a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova este necesar ca acesta să prezinte hotărârea definitivă și irevocabilă la cauzele penale indicate, în original, în cazul emiterii a unei astfel de hotărâri, în adresa furnizorului de informații sau a autorității emitente a actelor de identitate, prin intermediul Serviciilor eliberare a actelor de identitate și/sau confirmarea eliberată de procurorul care efectuează/conduce urmărirea penală sau de judecătorul, care examinează cauza penală nominalizată, expediată în formă scrisă sau electronică Agenției Servicii Publice, ce stabilește că în privința cetățeanului nu sunt aplicate măsuri preventive.

Recurenta Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova a menționat că Legea nr. 216 din 29 mai 2003 cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, stabilește principiile, funcțiile și participanții Sistemului informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, ce cuprinde totalitatea resurselor și tehnologiilor informaționale, mijloacelor tehnice de program, metodologiilor și personalului, aflate în interconexiune și destinate păstrării, prelucrării și utilizării informațiilor cu caracter criminal în cadrul băncii centrale de date, precum și evidenței unice a infracțiunilor. Pct.1) lit. i) din art. 23 al Legii nr. 216 din 29 mai 2003 cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor stabilește că informația conținută în banca centrală de date se eliberează, la eliberarea de către organele abilitate a actelor de identitate. Conform art. 1 din Legea privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, actele de identitate din sistemul național de pașapoarte sunt toate tipurile de pașapoarte, de buletine de identitate, etc. Conform

informației furnizate de Serviciul tehnologii informaționale a MAI, pe numele lui Alexandru Catanoi au fost intentate cauzele penale nr. 2016031892, în baza art.264¹ alin. (3) Cod penal și nr. 2017030519, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Recurenta a specificat că în asemenea cazuri, este necesar ca solicitantul să asigure prezentarea certificatului confirmator a neaplicării măsurilor preventive de către procurorul care conduce/efectuează urmărirea penală sau instanța de judecată, în cazul în care solicitantul eliberării pașaportului are calitatea de bănuț, învinuit, inculpat în procesul penal intentat, sau a informației confirmate în scris despre existența unor măsuri preventive valabile, aplicate în privința acestuia, informație ce nu se conține în Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, administrat de către Serviciul tehnologii informaționale al MAI al Republicii Moldova și care nu este deținută nici de IP „Agenția Servicii Publice”. Atrage atenția că, lui Alexandru Catanoi i-a fost refuzată eliberarea pașaportului, pînă la prezentarea informației specificate mai sus. Or, refuzul eliberării solicitantului a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova este pe deplin întemeiat și justificat pe prevederile legii și nu contravine reglementărilor constituționale, precum și actelor normative internaționale ratificate de Republica Moldova, iar jurisprudența la nivel național stabilită de Curtea Supremă de Justiție este unitară și confirmă corectitudinea acțiunilor recurente.

Recurenta consideră că intimatul Alexandru Catanoi, în acțiunea înaintată nu a argumentat temeinicia pretențiilor sale și nici nu a prezentat probe, ce ar demonstra ilegalitatea acțiunilor efectuate de pîrît. Totodată, intimatul nu a întreprins careva măsuri de a prezenta informația solicitată de Agenția Servicii Publice în scopul soluționării problemei date, ori Agenția Servicii Publice a atenționat despre necesitatea prezentării informației că în privința lui nu au fost aplicate măsuri preventive. Astfel, pentru soluționarea cererii de eliberare a pașaportului, în condițiile art. 4 din Legea 273-XIII din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, este necesar ca cetățeanul să prezinte în original hotărârea definitivă în cauzele penale nominalizate sau, după caz, prezentarea certificatului de la procuror/judecător, care stabilește că în privința reclamantului, nu sunt aplicate măsuri preventive.

Neprezentarea duce la imposibilitatea examinării cererii de eliberare a pașaportului, deci intimatul urma să-se adreseze reperat cu cererea pentru eliberarea pașaportului cetățeanului, anexând hotărârea definitivă în cauzele penale nominalizate sau prezentarea certificatului de la procuror/judecător. Or, art. 20 din Legea nr. 216 din 29 mai 2003 cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, stabilește exhaustiv categoriile de persoane, care sunt luate la evidență centralizată în Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, iar art. 26 din Legea nr. 216, prevede că, conducătorii participanților la Sistem sînt responsabili pentru caracterul complet al înregistrării și al evidenței informației cu caracter criminal în conformitate cu prevederile prezentei legi, pentru veridicitatea și

obiectivitatea evidenței primare și a rapoartelor statistice, precum și pentru acordarea ajutorului practic, metodic și organizatoric necesar.

În partea ce ține de încasarea de la Agenția Servicii Publice a prejudiciului moral în sumă de 8000 lei, ca rezultat al ratării contractului de muncă în străinătate pe o perioadă de un an calendaristic și salariul lunar, a invocat că neîntemeiat s-a dispus încasarea, ori în ședința de judecată n-a fost stabilită beneficierea reclamantului de un contract de muncă pe care l-ar fi ratat din cauza acțiunilor de refuz în eliberarea actului de identitate din partea Agenției Servicii Publice, respectiv pretenția dată nu poate fi admisă.

Intimatul Alexandru Catanoi nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Agenția Servicii Publice, deși după cum rezultă din avizul de primire, anexat la materialele cauzei, a recepționat copia cererii de recurs depusă de Agenția Servicii Publice (f.d. 160, vol. I).

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Luând în considerare că recurenta Agenția Servicii Publice a recepționat decizia recurată la data de 13 ianuarie 2020, fapt ce se confirmă prin dovada trimiterii poștale DS2035948751AS (f.d. 136, vol. I) și a depus recurs împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 24 ianuarie 2020, adică în termen de 30 de zile de la recepționarea deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurenta Agenția Servicii Publice s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 Cod

administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Agenția Servicii Publice în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul depus de Agenția Servicii Publice nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția Servicii Publice.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Agenția Servicii Publice se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan